

Prehistorie en oudheid

bron 1

In de eerste eeuw na Christus wordt het opstandige Britse stamhoofd Caractacus uitgeleverd aan de Romeinen. De Romeinse auteur Tacitus schrijft over de triomftocht in Rome die keizer Claudius daarna organiseert:

Allen wilden graag de grote man zien, die zoveel jaren onze macht had getrotseerd. Zelfs in Rome was de naam van Caractacus niet onbekend (...). Het volk werd voor een groots spektakel bijeengeroepen; de pretoriaanse garde (keizerlijke lijfwachten) nam in wapenuitrusting plaats op een open ruimte; daarna kwam de processie van getrouwen van de keizer [Claudius], daarna werden de ornamenten en de buit getoond die de keizer had gewonnen in de oorlogen met de andere stammen. Daarna werden zijn broers, zijn vrouw en zijn dochter getoond en ten slotte, als allerlaatste, Caractacus zelf.

De middeleeuwen

bron 2

In oktober 1280 breekt in de Vlaamse stad Dowai een staking uit onder wevers. In het stadsarchief van Dowai bevindt zich een verslag van de afhandeling hiervan:

Op woensdag 4 december, voor het feest van Sint Nicolaas, is het recht voltrokken met de onthoofding van Haneton Lauwier, Jehan Boucery en Collart Caullet, allen wevers. Ze werden onthoofd vanwege de verwondingen die ze de wethouders en het stadsbestuur van Dowai hadden aangedaan. Hiermee gingen ze in tegen de wetten van de stad die net waren aangenomen. De twee textielarbeiders Jehans Posteaux en Jeans Ermenfrois uit Atrecht werden voor eeuwig verbannen, op straffe van onthoofding, omdat zij werkzaamheden in de stad hebben gestoord, waardoor ze de wetten en gebruiken van deze stad hebben geschonden.